

IVO ŽAJDELA

KOLABORACIJA

Kljub temu, da se danes lahko vsak podrobno seznanj s pomočjo obsežne literature glede vprašanja medvojne kolaboracije v Sloveniji, nekateri nenehno ponavljajo izmišljajo, da so bili Cerkev, meščanski politiki, vaške straže in domobranci kolaboracionisti z okupatorjem. Zato velja ponovno opozoriti na vrstni red dogajanja ter na nekatera pomembna dejstva, ob katerih je vsako slepomišljenje močno oteženo.

Leta 1941, po okupaciji Slovenije, ni nihče od vodilnih meščanskih in cerkvenih predstavnikov sodeloval z okupatorjem na način, ki bi mu lahko rekli kolaboracija. Vsi so sovražili okupatorje, z njim so imeli stike le toliko, kolikor je bilo to v nujnem nacionalnem interesu oziroma v interesu reševanja življenj. To po mednarodnem vojnem pravu ni nikakršna kolaboracija, ampak neizogibna nujnost. Tudi leta 1942, ko so se pojavile prve oborožene protirevolucionarne skupine, je bil njihov izključni namen zaščita svojih domov, vasi in življenj pred morilskimi in roparskimi napadi komunističnih revolucionarjev. Protirevolucija se je organizirala kot odziv na revolucionarno morijo, bila je njena posledica in bila je izsiljena. Zato je bil njen izključni namen obramba pred to revolucijo. Tega dela naroda ni napadal in uničeval okupator, ampak komunisti s svojimi vojaškimi skupinami (partizani, VOS, NZ, terenci).

Okupator je bil tu s svojo vojaško silo ter vojaškim načinom razmišljanja in zasledoval je le svoje interese. Mimo njega se ni dalo vojaško-obrambno organizirati, okupator je zahteval nadzor. Če bi se protirevolucija organizirala mimo okupatorja, bi bila deležna uničevalnih napadov tudi z njegove strani. Izsiljena in zato vojaško izrazito nemotivirana protirevolucija si nikakor ni mogla dovoliti dveh obrambnih front, proti revoluciji in proti okupatorju.

Kasneje z domobranstvom so bili vsi ti elementi še bolj izostreni. Zato v primeru vaških straž in domobrancev nikakor ni mogoče govoriti o kolaboraciji z okupatorjem. Po definiciji je kolaboracija prostovoljna pomoč okupatorju pri zasledovanju njegovih interesov. Kot taka je protinacionalno delovanje in zato izrazito zavrženo. Mnogokje po Evropi je šlo za čiste oblike kolaboracije. Tam nikjer ni bilo kakršne koli komunistične revolucije, ki bi del naroda prisilila v sodelovanje z okupatorjem.

Če so si slovenski protirevolucionarji hoteli zaščititi hrbet s strani okupatorja, so morali pristati na njegov nadzor. Nobene organizirane protirevolucije oziroma vaških straž in domobrancev ne bi bilo, če ne bi bilo brutalne komunistične revolucije. Z drugimi besedami, komunisti so povzročili „kolaboracijo“, da so jo takoj napadali in klevetali s tem pridevnikom. Če ne bi bilo v Sloveniji komunistične revolucije, če bi imeli čisti narodnoosvobodilni odpor proti okupatorju in če bi v teh razmerah kdo intenzivno pomagal okupatorju, šele potem bi lahko govorili o čistem kolaboracionizmu.

Zato pa, kolikor je bilo prisiljenega sodelovanja z okupatorjem (zaradi zaščite hrbta in zaradi striktno okupatorjeve zahteve po nadzoru), potem moramo vedno natančno navesti, za kaj je šlo, zakaj je do pojava prišlo, kdo ga je povzročil in pod kakšnimi pogoji se je odvijal. Nekateri zgodovinarji, ki pošteno obravnavajo naše medvojno dogajanje, uporabljajo diferencirane oziroma bolj natančne izraze. Tako za slovensko protirevolucijo uporabljajo izraz funkcionalna in taktična kolaboracija, čeprav je treba tudi tu dodati, da je mogoče tudi te izraze uporabljati le ob natančni definiranosti pojava.

Če dežela ne bi bila okupirana in bi prišlo do komunistične revolucije ter kot odgovor nanjo do protirevolucije, potem se

tej protirevoluciji ne bi bilo treba zaščititi hrbta proti neobstoječemu okupatorju pa tudi njegovih pogojevanj ji ne bi bilo treba upoštevati. In prav tu smo pri bistvu vprašanja, če se že govori o kolaboraciji: kdo je bil resnični narodni izdajalec. V mirnem času komunisti niti pomisliti niso mogli, da bi sprožili komunistično revolucijo. Okupacija dežele se jim je zato ponudila kot enkratna priložnost. Če ne bi bilo okupacije Slovenije, ne bi bilo nikoli komunistične revolucije ter s tem ne protirevolucije - in posledico seveda očitkov o kolaboraciji. Samo v primeru okupacije, ko je bil narod povsem paraliziran, so komunisti lahko sprožili revolucijo ter ta narod napadli še od znotraj. Pri tem so spretno izkoristili okupacijo ter z močno propagando razglašali, da se borijo proti okupatorju. S tem so si pri ljudeh pridobivali simpatije, saj so bili ljudje po naravi proti okupatorju, hkrati pa so pod krinko tega uporništva izvajali svoj poglaviti projekt - komunistično revolucijo. Šlo je torej za zlorabo okupacije za izvedbo revolucije oziroma boja za oblast. S tem so posredno koristili okupatorju pri uničevanju slovenskega naroda. Ker so vse to komunisti počeli prostovoljno in načrtno, so bili pravzaprav oni narodni izdajalci in tudi kolaboracionisti.

Po italijanski kapitulaciji jeseni 1943 oziroma po mnogih partizanskih brezobzirnih pokolih vaških stražarjev, tistih torej, ki so se organizirali izključno zaradi obrambe pred komunistično revolucijo, se skoraj zagotovo ni moglo zgoditi nič drugega, kot da se organizira domobranstvo. Vodstvo se je moralo učiti na napakah in šibkosti vaških straž, zato so k organizaciji domobranstva pristopili zelo skrbno.

Takrat je imela protirevolucionarna stran na razpolago izključno samo tri zelo slabe možnosti. Prva je bila, da se priključijo partizanom „v boju proti okupatorju“, ta je bila seveda povsem utopična, saj so prav ti partizani s svojo izredno agresivno komunistično revolucijo povzročili to protirevolucijo. Za nameček pa so tik pred tem partizani vse svoje sile uporabili za uničenje te protirevolucije, pri čemer so sistematično izvršili številne množične pokole več sto vojnih ujetnikov (Turjak, Grčarice, Velike Lašče, Mozelj, Jelendol, Travnica Gora, Mačkovec, Padež, Klemenca nad Metliko).

Druga možnost je bila, da ne storijo nič in se s tem prepustijo na milost in nemilost v uporabo okupatorju. Tako kot je bilo to prej na Štajerskem in Gorenjskem, kjer so Nemci mobilizirali slovenske fante in moše s svojo vojsko ter jih pošiljali na različne svoje fronte po Evropi.

Tretja možnost je bila po eni strani ogib tej nevarnosti, hkrati pa jo je dogajanje pred tem (revolucija, protirevolucija in pokoli) dobesedno ustvarilo. Ta je bila organiziranje domobranske vojske. S tem bi ostali v Sloveniji, branili bi domove pred divjanjem revolucije in ne bi bilo treba v nemško vojsko ter v smrt zanje po evropskih frontah.

Seveda se domobranci nikakor niso mogli organizirati mimo Nemcev, saj bi jih ti takoj imeli za svojega sovražnika. Uničevali bi ga celo bolj zavestno, saj bi šlo za nacionaliste, medtem ko so bili komunisti bolj internacionalistično in manj nacionalno zavedni. Če so si hoteli domobranci zaščititi hrbet v tem totalnem spopadu, ki ga je narekovala revolucija, potem so to morali narediti podobno, kot že prej v času vaških straž. Nemci so zahtevali pogoj formalnega nadzorstva nad domobranstvom. Domobranci so dali precejšno avtonomijo, to pa je bilo možno le zato, ker so v celotnem pojavu notranjenarodnega spopada videli svoj interes po načelu: kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima. Domobranstvo.

Nad. na 3. str.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Sredi tragičnega stanja argentinske ekonomije in trdih pogajanj za dosego sporazuma med vlado in provincami smo lahko zaznali, kako malo je zdrave pameti in pripravljenosti na kako žrtev. Ko bi moral narodov blagor ostati osrednji cilj vsega delovanja, se je pokazala le težnja po dosežkih, ki imajo izrazito politično-strankarsko primes.

TEŽKI PODPISI

Vsi so se zavedali, da je nujen sporazum in da je treba ta sporazum polnomočno podpisati. A od spoznanja do podpisa je bila pot tako dolga in prepletena z napadi, umiki, grožnjami in izsiljevanjem, da je že presejala mejo zmernosti.

Država se nahaja v težkem finančnem stanju, v katerem je potrebna pomoč zunanjih upnikov. Mednarodni denarni sklad (FMI) je predložil neke vrste „oklopno finančno varstvo“ (blindaje financiero), ki naj bi državi zagotovilo razpoložljivost 17,5 milijard dolarjev. S tem naj bi si vlada pridobila zaupanje in znižala finančno izpostavljenost ter dosegla posojila z zmernimi obrestmi, ne pa pod blaznimi pogoji, ki so še v zadnjih dneh zbijali vrednost argentinskih bonov.

Seveda, za to pomoč je FMI zahteval visoko ceno: ponoven stisk pasu, v katerega je zapletena vlada, a tudi province. Zvezna vlada je že marsikaj storila, province pa doslej niso bile pripravljene na grobe posege v računovodstvo. V to jih je sedaj prisilil mednarodni finančni sistem.

Pustimo tukaj vprašanje, ali ima sploh ves ta način stiskanja kako stvarno prednost in ali ne bi kazalo poiskati kako originalno rešitev. Nenehno stiskanje prebivalstva z novimi ukrepi, ki le še večajo recezijo, je precej podobno zdravitvi, ki se je že izkazalo za neučinkovito, a zdravnik (FMI) predpisuje vedno večje doze. Ne bi kazalo poiskati kakega drugega zdravila?

A vlada je resignirano sprejela nove zahteve in se spravila v prepričevanje guvernerjev, da podpišejo sporazum o ureditvi lokalnega računovodstva. V prejšnji številki smo že nakazali nekatere nesporazume med vlado in guvernerji. V vsem tednu se ni nič spremenilo, marveč so pogajanja tekla naprej z edinim vprašanjem, kdo bo uspel pridobiti več ugodnosti.

Osrednja točka: upravljanje socialnih fondov. Ker je socialni položaj tako težak, se mesečno namenijo visoke vsote denarja za olajšanje tega stanja. S temi fondi razpolaga in jih upravlja zvezna vlada. Province pa jih hočejo dobiti vsaj delno v svoje območje. Zahteva je razumljiva: ti fondi so izredno propagandno orožje. Province pa, večinoma v peronističnih rokah, se bojijo, da bi jih zvezna vlada uporabila v lastne volilne namene, zlasti upoštevajoč, da bodo prihodnje leto nadomestne parlamentarne volitve.

Dodatni fondi v višini 225 milijonov, ki jih bodo upravljale provincijske vlade, so to debato omilili. A dejstvo, da so nenehno napovedovali podpis sporazuma, ta pa se je mnogokrat izjalovil, je pokazalo, kako do soglasja nikakor ne more priti.

Sporazum bistveno predvideva omejitev in zamrzovanje javnih stroškov do leta 2005, stalno vsoto fondov za province ter vrsto ukrepov v pokojninskem sistemu.

KAJ PA PREJEMKI?

Vlada je že (končno) prišla do spoznanja, da je nemogoče nabiti na uboge davkoplačevalce nove obveznosti. Razvojni plan, ki kroži med vladnimi možmi, celo predvideva vrsto davčnih ugodnosti in znižanje nekaterih obveznosti za podjetja. A prav tako je jasno razvidno, da je treba nabirko fondov krepko zvišati.

Večkrat smo že zapisali, da je glavni problem fondov v Argentini visoko število tistih posameznikov in podjetij, ki davkov ne plačujejo. Naj gre za sivo gospodarstvo (ali črno, kot rečemo tukaj), ali za dvojna računovodstva priznanih podjetij, dejstvo je, da evazija presega vse meje strpnosti.

Državni davčni organi so se doslej izkazali za nemočne v tem oziru. Naj bo še toliko govora o raznih ukrepih, kazenskih posegih in sodnijskih postopkih, evazija se ne zmanjša. Zato vlada predvideva po vzorcu nekaterih provinc in in tudi občin privatizirati davčni sistem. Tako ne bo več država, marveč privatna podjetja zasledovala davkoplačevalce in skrbela, da nihče ne ukani države in da vsi plačajo, kar jim pripada. To je zelo pomembno, kajti če jim to uspe, bo fondov dovolj in celo nekatere davke bodo lahko znižali.

Vlada to zadevo zastavlja resno. Po nasvetu so se obrnili celo k dvema strokovnjakoma, ki sta precej oddaljena od ideoloških položajev vladne ekipe: bivša gospodarska ministra Domingo Cavallo in Roberto Alemann. Neuradno je tudi že padla ponudba (ali nasvet), naj eden od njih formalno prevzame vodstvo celotnega projekta, vendar se zdi, da zaenkrat iz te moke ne bo kruha.

BOLNA NI VLADA, BOLNA JE VSA DRUŽBA

Večkrat smo že omenjali, kako raste nezaupanje v vodilne kroge. Zadevo lahko vzamemo z različnih zornih kotov. Eden od teh, znova potrjen zadnje dni, je zatiranje hierarhijske katoliške Cerkve, da kriza ni ekonomska ne socialna, oziroma da imata obe etični izvor v nemoralni vodilnih plastih.

Ob tem se le bežno ustavimo ob dveh prizvokih. Korupcija politikov in funkcionarjev je že tako splošno sprejeta, da nikogar več ne preseneča niti to, da ji zapadajo tudi vidni predstavniki Povezave, ki je prišla na oblast v veliki meri po zaslugi obtožb proti korupciji Menemovih funkcionarjev. Tako je pred dnevi s svoje funkcije (vodja INAES) odstopila Mary Sanchez, znana sindikalistka vzgojnega sindikata in aktivna članica Solidarne fronte. Prisiljena je bila v ta korak, potem ko so razne obtožbe kazale njenega sina, zaposlenega na istem inštitutu, kot avtorja raznih izsiljevanj denarja v zamejno za „spregled“, nepravilnosti ali za podeljevanje raznih storitev.

Na sindikalnem področju pa je tudi pred kratkim grenko odjeknila sodna odločitev, po kateri se začne postopek proti petim bivšim veljakom gradbenega sindikata, ki so izsiljevali denar gradbenim podjetnikom, da so potem zamižali ob pregledovanju varnostnih ukrepov na stavbiščih. Če upoštevamo, koliko smrtnih nesreč je bilo zadnje čase prav na stavbiščih zaradi pomanjkljivih varnostnih ukrepov, lahko razumemo poldost tega postopanja.

Te dni je presenetila tudi izjava neke ženske v provinci Salta, ki se je udeležila vseh blokad cest v Tartagalu v zadnjih letih. Obtožila je vodje teh blokad, da vedno poskrbijo podpore za svoje sorodnike, sami uživajo ugodnosti „zasilnih zaposlitev“, (planes Trabajar), a nikdar ne delajo in se ne brigajo za tiste, ki jim v dobri veri sledijo.

In končno še en primer: v pisarni vodje (župana) vlade avtonomnega mesta Buenos Aires, Anibala Ibarre so odkrili prisluškovalne naprave. Tam so našli tudi priprave, da bi v kratkem namestili še prikrite filmske kamere. Ne vedo, komu pripisati špijonsko delo, a očitno gre za visoko stoječe osebe z velikimi finančnimi sredstvi in prostim dostopom. Res je, da je moč in oblast eden ciljev političnega nastopanja. A ta kruta borba in za vsako ceno že postaja smrtinonosna za družbo in za državo.

Slovinci v Argentini

Rosario

Kot že tri leta zapored, je občina v Rosariu pripravila festival narodnostnih skupin, „Fiesta de las colectividades.“ Tudi Slovenci že od početka sodelujejo pri tem dogajanju.

Tako so tudi letos postavili na razstavišču pod spomenikom zastave lep in obširen šotor za kulturni del prireditve, poleg tega pa še stojnico za jedačo in pijačo ter so poleg nje postavili oder za plesne točke.

Kulturni del prireditve je bil letos posvečen prikazu Prešerna in njegovega dela. Rojaki so razstavili precej Prešernovih slik ter njegovih pesmi, ki so jih prevedli v španščino, da so tako radovedni Rosarijčani lahko zvedeli kaj več o njem in njegovem delu in poeziji. Seveda so razstavo še popestrili z raznimi slikami iz Slovenije in velikim zemljevidom. Vedno pa je bil kak rojak pripravljen Argentinca približati Slovenijo ter razložiti njene posebnosti in zanimivosti. Kot spominčke so prodajali tudi slovenski denar in znamke, pa majice itd.

Predvsem v soboto in nedeljo sta mladinski folklorni skupini na prostem zaplesali nekaj dobro predstavljenih plesov, ki so jih mimoidoči z zanimanjem ogledovali in odobraval.

V soboto, 4. novembra, se je v šotoru

Slovenska predstavnica za kraljico festivala v slovenskem šotoru

zbrala lepa skupina rojakov, ki živijo v Rosariu in okolici, na predavanje, ki ga je imel glavni urednik Svobodne Slovenije Tine Debeljak. Pozdravil ga je predsednik društva Triglav Marjan Jeriha. Nato je predavatelj podal zgodovino slovenskega naseljevanja v Argentini od leta 1700 dalje. Predavanje je pred nekaj meseci tudi predstavil v slovenskem podpornem društvu Triglav v Buenos Airesu.

Naslednjo soboto je prihitelo v Rosario tudi več gostov iz Buenos Airesa na festival, med njimi predsednik ZS Tone Mizerit, a žal je bilo praznovanje zaradi silnega naliva onemogočeno.

Rojaki iz Rosaria in iz Buenos Airesa imajo v zadnjem času veliko kulturnih in narodnih stikov in želeli je, da se to nadaljuje in še poveča.

TD

Folklorna skupina „Mavrica“ na odru

Savu - inž. Antonu Matičiču v slovo

Ko sem 18. oktobra prejel Svobodno Slovenijo, me je presenetila in prizadela osmrtnica - vest, da si nas za vedno zapustil. Prvikrat sva se srečala meseca oktobra leta 1945 v begunskem taborišču Servigliano - Italija. Ob tej priliki sem spoznal tudi tvojo soprogo Lino. Ostala sva v stiku vse do Tvojega odhoda v Argentino. Čez nekaj let sva obnovila stike, ki so se nanašali na boj proti komunizmu in delu za narod. Za časa slovenskega domobranstva si bil eden izmed strebrov slednjega kot višji častnik.

Pozneje v Argentini pa si bil duša Zvezi slovenskih protikomunističnih borcev in njenega glasila Tabor. Te moje vrstice so res najmanjša omemba, kar si Ti dejansko storil za slovenski narod, njegovo svobodo in demokracijo.

Namesto cvetja na tvoj grob pa poklanjam v tiskovni sklad Svobodne Slovenije 100 DM, sinu Tomažu in vsem Tvojim dragim pa moje občuteno sožalje.

Vinko Levstik, Gorica, Italija

+ Gabrijel Vrečar

*4.III.1930 - 12. XI.2000

Rodil se je v Moravčah kot četrti od šestih sinov staršema Stanislavu in Mariji Cerar. Kot najstnik je doživljal strahote nemške okupacije in komunistične revolucije, po vojni pa begunstvo in zdomstvo.

V Spittalu je končal obrtno šolo in postal mizarski mojster. V taboriščnih letih je rad gojil lahko atletiko in je bil priznan telovadec. Ko je emigriral v Argentino, je živel s starši in pozneje ustanovil svojo družino. Poročil se je z Antonijo Uštar. Rodila sta se jima sinova Gabrijel in Simon. Vsi so vedno zavestno izkazovali, da je biti Slovenec nekaj lepega.

Vsakdanja molitev in vključevanje v

versko občestvo je bil zunanji znak njihove vere. Njegova družina je vseskozi gojila ljubezen do rodne domovine in ohranjala spomin na žrtve njene polpretekle zgodovine.

Njegova zemeljska pot se je po hudi bolezni sklenila v zgodnjem nedeljskem jutru 12. novembra 2000. Zelo veliko prijatelj ga je prišlo kropit in zanj darovat zalušnico. Somaševanje je vodil njegov brat salezijanski duhovnik v cerkvi Marije Pomočnice v Ramos Mejiji.

Pokojnikovi ženi, sinovoma in bratoma izrekamo naše iskreno sožalje, pokojnika pa bomo ohranili v spominu in molitvah.

KOLABORACIJA

Nad. z 2. str.

branci pri tem niso imeli nobenih možnosti pri izbiri, morali so pristati v ta pogoj, če so se hoteli čim bolj učinkovito upreti komunistični revoluciji.

Resnica o slovenski kolaboraciji je zato lahko le naslednja. Nobene kolaboracije z okupatorjem ne bi bilo, če ne bi bilo izredno nasilne komunistične revolucije in to v času, ko je bil narod paraliziran zaradi okupacije ter razkosanja dežele. Če bi

lahko za koga uporabljali izraz kolaboracionist, bi to lahko veljalo le za komuniste ter posledično njihove partizane, saj so prav oni zlorabili težke razmere, v katerih se je znašel slovenski narod in načrtno sprožili komunistično revolucijo. Z njo so prizadet del naroda prisilili v izrazito samobrambo. Vsako govorjenje o kolaboraciji te protirevolucije je zato le zakrivanje oči pred bistvom.

Sicer pa o vsem tem veliko bolj podrobno piše v svoji najnovejši knjigi „Med smrtjo in življenjem“ Marko Kremžar.

Posređoval Vinko Levstik

POGLED NAZAJ

Govor dr. Marka Kremžarja na obletnici Srednješolskega tečaja

V zadnji številki smo že poročali o lepo uspeli 40-letnici srednješolskega tečaja. Proslava je bila v dvorani Slovenske hiše. Omenimo še, da je bila odrska scena delo mojstra Toneta Oblaka. Na proslavo so poslali pozdravna pisma med drugimi poslanec lic. Marjan Schiffner in soproga, predsednik izseljenskega društva Slovenija v svetu mag. Boštjan Kocmur in soproga, ter vodja salezijanske inšpektorije v Argentini in bivši dijak tečaja g. Jože Repovž. Ob tej priložnosti je dr. Marko Kremžar naslovil na prisotne sledeče besede:

„Prav je, da se ob tej priložnosti spomnim nekaterih med nami - in v večnosti, - o katerih lahko rečem, da brez njih našega srednješolskega tečaja - ne bi bilo.

Pred očmi imam vse profesorje, ki so od prvih let do danes omogočali tečaju obstoj in rast. Njihova imena so zapisana v kronikah, predvsem pa v srcih rojakov. V teh dobrotnikih slovenske mladine, prisotnih in odsotnih - gledam vedno svoje dobre prijatelje in sem jim za to hvaležen.

Ne morem naštetih vseh tistih študentov in njihovih staršev, ki so s svojim veseljem in zavzetostjo leto za letom dokazovali, da naše prizadevanje odgovarja resnični po-

trebi mladih. Lahko pa rečem, da jih ni bilo malo. Tudi njim gre moja zahvala.

Rad bi tudi povedal, da se je v daljnem letu 1958 rodil literarni krožek, iz katerega je zrasel kasneje tečaj Ravnatelj Marka Bajuka, iz ideje prijatelja Milana Magistra.

V tistih vročih poletnih dneh mi je Milan predlagal, da bi pripravila za srednješolce kratek počitniški tečaj. Sklenila sva, da bo pri tem ena mojih nalog vaditi mlade v pisanju.

Vpisali so se trije študentje, ki pa niso bili nikdar vsi hkrati navzoči. Ko je bilo v nekaj tednih tečaja konec, se z Milanom nisva mogla hvaliti, da je bila stvar uspešna. A vendar - če ne bi bilo tistega počitniškega tečaja, verjetno danes ne bi bili zbrani tukaj.

Nekaj tednov po pričetku novega šolskega leta pa sta se oglasila pri meni Milan Bevk, ki je bil eden od treh počitniških tečajnikov, in Boj Petriček s prošnjo, naj bi med letom nadaljevali z vajami v pisanju. Povedala sta, da je med njunimi vrstniki več takih, ki bi jih to zanimalo. Skupino študentov, srednješolcev, ki so nato pričeli ob meni „literarni krožek“ in s tem nehote pripravili temelj našemu tečaju, so sestavljali:

ju. Njemu in begunski gimnaziji, katero je ustanovil s pomočjo požrtvovalnih profesorjev, ki so bili pripravljene učiti brez slehernega plačila in ki so znali posredovati svoje znanje le s srcem in s pripomočki, ki so nam jih pripravili sami, gre zahvala, da je skoraj generacija mladih slovenskih beguncev lahko dosegla univerzo.

Ime našega tečaja izraža hvaležnost temu velikemu vzgojitelju in vsem begunskim profesorjem, tudi tistim ob ravnatelju Ivanu Prijatelju v italijanskih taboriščih, ki so se posvečali vzgoji v dneh, ko so oni sami in njihove družine trpeli pomanjkanje.

Prepričan sem, da sem vsa ta desetletja ob rednem stiku z mladimi, z njihovimi starši in s kolegi v profesorskem zboru, prejel največ jaz. Vsem se iz srca zahvaljujem.

Res pa je tudi, da bi mi verjetno marsikdaj upadel pogum, če me ne bi vsa ta leta bodrila in mi stala ob strani, ne glede na sobote, ki sem jih kratil svoji družini, moja draga žena Pavla. Tudi ona lahko gleda na teh štirideset let kot na čas skupnih idealov in skupnih naporov, saj je bil srednješolski tečaj vsa leta prisoten pri nas doma - in to ne le ob sobotah. Njej in najmlajšemu otroku, ki mi niso nikdar očitali, da bi jih ob skrbi za druge zanemarjal, iskren Bog plačaj.

Vendar je pogled nazaj vreden le toliko, kolikor nam da zagona in smernic za nadaljnje delo. Daj Bog, da bo tudi med nami tako. Bog Vas živi!”

Gospodarski vestnik

Slovenske-latinskoameriške trgovske zbornice

Nevzdržen padec

Verjetno v Argentini že dolgo nista bila tako tesno povezana politika in gospodarstvo. V zadnjih tednih smo lahko celo opazili, da so važna gospodarska pogajanja med vlado in guvernerji bila v dnevnem časopisju obravnavana na političnih straneh. V tem smislu pa se je gospodarska kriza še tesneje povezala s politično nejasnostjo.

Posledica je bila, da je nad gospodarskim stanjem nastal še večji dvom, kar je povzročilo ponoven padec industrijske dejavnosti. Pav tam, kjer bi bil razmah najbolj potreben, je rezultat najslabši. Mesec oktober v tem ni bil izjema.

Običajno primerjamo gospodarsko dejavnost nekega meseca z rezultatom istega meseca prejšnjega leta in pa s prejšnjim mesecem tekočega leta. V mesecu oktobru je bil izid negativen v obeh primerih. Padec industrijske proizvodnje je dosegel kar 3,3 odstotka v primeru z oktobrom 1999. Pa tudi če ga primerjamo z letošnjim septembrom je proizvodnja padla in sicer za 1,2 odstotka.

Oktober je torej že tretji zapovrstni mesec, ko industrijska proizvodnja pada v primerjavi z lanskim letom (glej grafikon). Če primerjamo vseh deset mesecev leta 2000, je sicer še vedno pozitiven do 1999 in sicer 0,8%. Če upoštevamo, da je svetovna tendenca zelo pozitivna, je Argentina čuden primer, ko sredi splošnega razmaha trpi hudo recezijo.

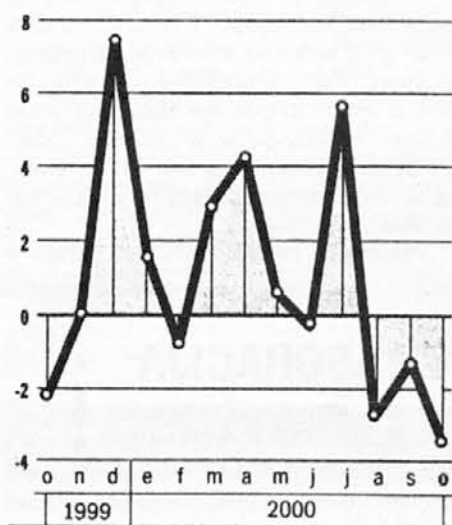
Eno najbolj prizadetih področij je avtomobilska industrija, tradicionalni barometer gospodarske dejavnosti. Ta je sicer v oktobru uprizorila nekakšen skok v prodaji, a to je bila posledica, da je koncem oktobra zapadel rok zamenjalnega plana. Tako se je v tem mesecu prodalo kakih 35.000 novih vozil (mesečni promedij je 25.000) a za november že napovedujejo, da prodaja ne bo dosegla niti 15.000 s čimer bo november postal najslabši mesec v za-

dnjih letih. In ker bodo poletni meseci na tem področju izredno „suhi“, so gospodarske oblasti (in seveda tudi podjetniki) zelo zaskrbljeni glede prihodnosti tega področja.

A na ekonomski obzorju lahko zaznamo nek protisloven podatek: v argentinskih bankah so naložene izredne količine denarja. Finančni sistem beleži danes okoli 87.000 milijonov dolarjev in pesov v raznih vlogah, kar predstavlja 0,3% več kot pred enim mesecem in 4,3% več kot pred enim letom. Fondov je torej dovolj, a nihče se jih ne upa kanalizirati v produktivne sektorje. Raje jih imajo varno naložene v bančnem sistemu, kjer jim prinašajo gotove obresti.

Seveda, če bo razvoj šel naprej v tej smeri, je težko, da bi lahko ustavili padec v industrijski dejavnosti. Kakšna pa bo posledica tega, je vsem znano. Edino, kar bo tako rastle v Argentini, bo recezija.

-e. -t.

Industrijska proizvodnja, primerjana v procentih s prejšnjim mesecem

SLS+SKD za vstop...

Nad. s 1. str.

SLS+SKD v vladi vodila tri ministrske resorje, in sicer notranjega, pravosodnega in kmetijskega. V združenju ljudski stranki pa namesto notranjega želijo prevzeti vodenje ministrstva za promet.

Glede vstopa združene ljudske stranke v vlado so nekateri njeni vidnejši člani zagovarjali tudi drugačno rešitev, in sicer da bi stranka morala svoj položaj naslednja štiri leta krepiti v opoziciji. Vstopu v vlado je nasprotoval tudi strankin podmladek, Nova generacija SLS. Stališče, po katerem stranka ne bi vstopila v koalicijo, je članom glavnega odbora predstavil vodja tega strankinega najvišjega organa Janez Podobnik, ki pa od trenutka dalje, ko je glavni odbor z večinsko odločitvijo izglasoval vstop stranke v vlado, podpira omenjeno odločitev.

Sicer je s posebno izjavo vstop stranke v vlado končno podprlo tudi sedem poslancev SLS+SKD, proti sta bila le vodja poslanske skupine Janez Podobnik in Franci Rokavec, ki omenjene izjave nista podpisala.

NASPROTJA V SLS-SKD

Nasprotujoča si stališča članov SLS SKD, ali naj gre stranka v opozicijo ali v vladno koalicijo, so javnosti znana že dalj časa. Po drugi strani so po podobnem pritisku posegli v strankinem podmladku - Novi generaciji; v izjavi za javnost so zapi-

sali, da se ne strinjajo z vstopom stranke v vladno koalicijo. Predvsem zaradi liberalne demokracije in združene liste, saj v taki sestavi koalicije ne vidijo možnosti, da bi lahko uresničevali program in načela, ki jih zagovarja stranka. Poleg tega pa menijo, da se stranka z LDS ni pogajala, temveč se je prodala.

Z ostrim stališčem podmladka so bili v stranki seznanjeni. Nekateri člani SLS+SKD sicer zagovarjajo dejanje Nove generacije z njihovo avtonomnostjo, drugi pa jim zamerijo, da se pred izjavo za javnost niso posvetovali z vodstvom stranke.

Člani, ki so podpirali vstop stranke v vladno koalicijo, pa vidijo v ozadju dejanja Nove generacije Marjana Podobnika, ki je bil ob bratu Janezu Podobniku najbolj vnet zagovornik strankinega odhoda v opozicijo.

Dobitnika Einspielerjeve nagrade

Letošnja dobitnika Einspielerjeve nagrade sta generalni intendant avstrijske radiotelevizije (ORF) Gerhard Weis in deželni intendant ORF na avstrijskem Koroškem Gerhard Draxler, in sicer za njune zasluge pri prizadevanjih za prisotnost slovenskega jezika v elektronskih medijih. Nagrado od leta 1988 dalje podeljujeta Krščansko kulturna zveza in Narodni svet koroških Slovencev osebnostim iz javnega življenja iz vrst večinskega prebivalstva.

Zaskrbljeni Primorci

Svet slovenskih organizacij je zaskrbljen zaradi novega zastoja v postopku za odobritev zaščitnega zakona za slovensko manjšino v Italiji in v sporočilu za javnost poziva vse politične dejavnike, naj z večjo vnemo podpirajo rešitev vprašanja, ki se vleče že 50 let.

Nemir v slovenski javnosti je toliko bolj utemeljen in razumljiv, če upoštevamo stališča, ki so prišla do izraza pri uveljavljanju zakona za zaščito jezikovnih manjšin, ki je bil sprejet lani in ki je naletel na hude ovire

v Gorici, Čedadu, Tržiču in tudi Vidmu.

SSO skupaj s Slovensko kulturno gospodarsko zvezo (SKGZ) nasprotuje ukinitvi komisije za zamejce in Slovence po svetu v slovenskem Državnem zboru. Obe organizaciji sta slovenskim političnim in institucionalnim organom poslali pismo, v katerem jih pozivata, naj ne izpeljejo napovedane prenove slovenskega državnega zbora, ki bi bila v škodo slovenski manjšini v Italiji in njenemu ugledu v ključnem trenutku uveljavljanja svojih pravic.

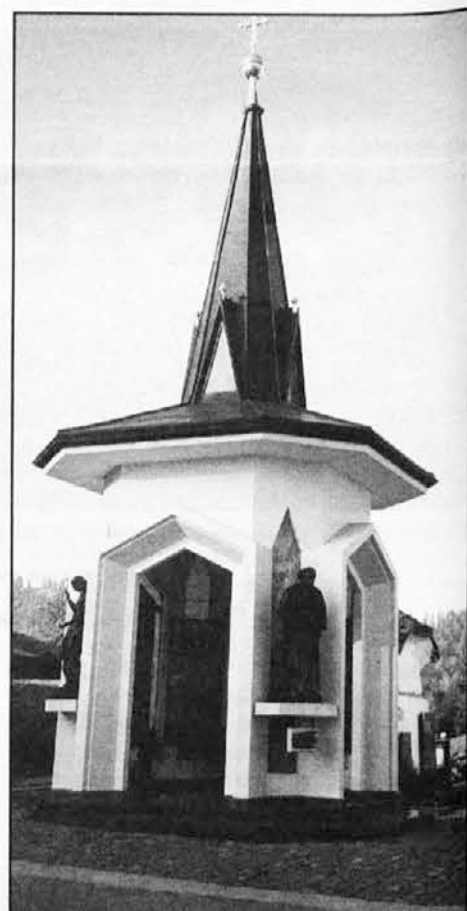
Časopis beneških Slovencev

Slovenski zunanji minister Lojze Peterle je ob 50. obletnici izhajanja časopisa Novi Matajur sprejel predstavnike časopisa. Peterle je sogovornikom čestital ob jubileju in ob tem poudaril pomen, ki ga je za Slovence v Benečiji imel Novi Matajur v preteklosti in ga ima še danes pri ohranjanju slovenskega jezika in narodne identitete v tem delu zamejstva.

Osrednja slovesnost ob 50. obletnici tednika beneških Slovencev je bila 20. oktobra v Čedadu, kjer je tudi glavno uredništvo tednika. Novi Matajur je namenjen predvsem slovensko govorečim prebi-

valcem iz Videmske pokrajine, s svojimi prispevki pa pokriva dogodke v Beneški Sloveniji, Reziji in Kanalski dolini. Tednik, ki ga izdaja podjetje Novi Matajur, izhaja tedensko na dvanajstih straneh. Članki v Novem Matajuru so napisani v italijanskem, slovenskem knjižnem jeziku in narečju beneških Slovencev. Za to so se pri časopisu odločili predvsem zaradi velike asimilacije med beneškimi Slovenci kot tudi zato, ker želijo nagovoriti tiste ljudi slovenskega rodu, ki ne znajo več materinščine, a še govorijo beneško narečje.

Onečaščeni spomenik v Št. Joštu

V Št. Joštu so „neznani“ zlikovci onečaštili spominsko kapelico, za katero je naredil načrt rojak Tone Oblak iz Argentine. Napis z rdečo barvo na imenih se glasi: Morivci, ne skrivajte se za Kristusom. Komunisti ne spoštujte nobenega spomina ne spomenika našim žrtvam! Sramota! Foto Andrej Rezelj

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

HUD PLAZ V LOGU

Katastrofalni plaz je v sredo 15. popoldne zasul in uničil več kot 100 metrov regionalne ceste od vasi Strmec do mejnega prehoda Predel ter del ceste na Mangartsko sedlo. Po prvih podatkih predstavnikov štaba civilne zaščite v Bovcu se plaz ne premika več, kar kaže, da naj bi se ustavil. Kljub temu na plazišču vztrajajo dežurne službe in spremljajo dogajanje. Ogled plazišča je namreč pokazal, da je nad žariščem plazu še veliko materiala, ki lahko vsak čas zdrsi proti dolini. Na premikanje plazu lahko dodatno vplivajo nove padavine. Na upravi za zaščito in reševanje zato ljudem svetujejo, naj se brez potrebe ne odpravljajo v dolino Koritnice. Po neuradnih podatkih v Logu pod Mangartom pogrešajo sedem ljudi, 96-letna starejša domačinka naj bi že postala žrtev plazu, eno vaščanko pa so zaradi poškodb odpeljali v šempetroško bolnišnico.

ŠTIRI SLOVENSKE ŽRTVE V PREDORU

V nesreči vlaka v predoru pod Kitzsteinhornom pri Kaprunu je po zadnjih podatkih umrlo 159 ljudi, med identificiranimi žrtvami pa so tudi štirje Slovenci. Identiteta štirih ponesrečencev še ni znana, je za javnost izjavil salzburški deželni glavar Franz Schausberger. Žalne maše se je med drugimi državniki udeležil tudi slovenski premier Andrej Bajuk.

MLADI SO PRIJATELJI ALKOHOLA IN TOBAKA

Med slovensko mladino je uživanje alkohola in kajenje tobaka dokaj razširjeno, še več: odnos mladih do uporabe in zlorabe obeh legalnih drog je precej strpen, škoda, ki jo povzročata zdravju, pa med nekaterimi precej podcenjena. To sklepajo na podlagi rezultatov raziskave, v okviru katere so lani približno 3660 dijakov in dijakinj prvih letnikov slovenskih srednjih šol povprašali o njihovem uživanju alkohola ter uporabi tobaka in drugih drog. Gre za

slovenski del evropske raziskave, imenovane ESPAD (The European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs), katere skupni rezultati - iz vseh 31 držav, vključenih v projekt - bodo javno objavljeni šele februarja prihodnje leto.

SV. BARBARA NA TROJANAH

Graditelji predora Trojanje so na vhodu v levo predorsko cev iz smeri Vranskega postavili kip svete Barbare, po legendi zavetnice rudarjev. Skoraj trikilometrski dvocevni predor Trojanje bo najdaljši predor v okviru uresničevanja nacionalnega programa izgradnje avtocest, njegova investicijska vrednost pa znaša 13,9 milijarde tolarjev. Predor Trojanje na avtocestnem odseku Vransko - Blagovica bo končan in predan prometu predvidoma v letu 2004.

VEDNO VEČ ILEGALCEV

V prvih devetih mesecih letošnjega leta je slovensko državno mejo ilegalno prestopilo več kot 27.000 tujcev, kar je za 69 odstotkov več kot lani v enakem obdobju. Število ugotovljenih nedovoljenih prehodov državne meje se je najbolj povečalo v drugi polovici letošnjega leta, saj je samo septembra mejo prestopilo več kot 4.200 in oktobra nekaj manj kot 4.900 tujcev. Večina t.i. ilegalcev takoj po prestopu meje zaprosi za azil, kar je v prvih desetih mesecih letos storilo več kot 9.450 oseb - v vsem lanskem letu samo 766 oseb - zato je vlada sprejela novelo zakona o azilu in razglasila sosednjo Hrvaško za „tretjo varno državo“.

NAGRADA ZA PEDALE

Koprski poslovni sistem Cimos je prejel Fordovo nagrado Q1. Nagrado si je podjetje prislužilo kot izredno kakovosten dobavitelj pedalnega sklopa za Fordovo vozilo fiesta. Cimos je tako prvo podjetje med 15 v srednji in vzhodni Evropi, ki je nagrado prejelo, ne da bi bila v njegovi lastniški strukturi soudeležena korporacija iz avtomobilske industrije.

Slovenija in šport

ŠAHOVSKA OLIMPIADA

Slovenska moška šahovska reprezentanca je v zadnjem krogu šahovske olimpiade igrala z Madžarsko neodločeno 2:2 in si na koncu s 33 točkami skupaj s še šestimi reprezentancami razdelila sedmo mesto, kar je najboljša uvrstitev slovenskih šahistov na teh tekmovanjih. Slabše so se odrezala dekleta, ki se domov vračajo z 21 točkami in 44. mestom, v zadnjem krogu so se z Makedonkami razšle z izidom 2:2. Pri moških so zmagali Rusi, pri ženskah pa Kitajke.

TENIŠKA DVOJICA - DRUGA

Slovenski teniški igralci Katarina Srebotnik in Tina Križan sta v finalu dvojic turnirja WTA v Pattayi na Tajskem morali priznati premoč indonezijsko-nizozemske kombinacije Yayuk Basuki-Carolina Vis in izgubile s 3:6, 3:6.

SLOVENSKI RUGBY

Ragbijisti Protonavta Ljubljane so postali jesenski prvaki slovensko-hrvaške lige, potem ko so v šestem, zadnjem jesenskem krogu v mestnem derbiju premagali Kolinsko Bežigrad z 51:13. Ljubljancani so v šestih tekmah petkrat zmagali in enkrat izgubili, s 16 točkami pa imajo isti dosežek kot Zagreb, a boljše razliko v zadetkih. Druga slovenska kluba Kolinska Bežigrad in Emona, ki je šele v šestem krogu prvič zmagala, z 20:5, je bila boljša od Mladosti, sta na petem oziroma šestem mestu.

PLESNI ZMAGI

Zadnji dan nizozemskega odprtega plesnega tekmovanja v latinsko-ameriških plesih v Amsterdamu, ki šteje tudi za točke na svetovni lestvici, sta dvojno zmago dosegla slovenska para. Med 130 amaterskimi pari sta bila najboljša Andrej Škufca in Katarina Venturini, srebrno odličje pa sta si priplesala Matej Krajcar in Janja Lesar, ki se zadnje čase vse bolj uveljavljata v svetovnem vrhu, saj sta se tudi na lestvici povzpela na tretje mesto.

PRVO MESTO V ŽENSKEM JUDU

Slovenska judoistka Raša Sraka je na svetovnem vojaškem prvenstvu v Van Helldru na Nizozemskem v kategoriji do 70 kg osvojila prvo mesto in tako postala svetovna vojaška prvakinja. Na poti do naslova je Slovenka premagala Belorusinjo Skačovo, Madžarko Lamfallusy in Poljakinjo Szcepansko.

V MARCU SVETOVNA PLANICA

Planiška letalnica bo 17. in 18. marca gostila finalno tekmo 22. svetovnega pokala v smučarskih skokih in poletih. Generalni sekretar OK Planica Branko Dolhar je ob predstavitvi prireditve na otvoritvi 26. kranjskega zimskošportnega sejma v Kranju povedal, da bodo vstopnice za ogled petdnevnega tekmovanja naprodaj že pred novim letom. Pri OK Planica so prepričani, da je vstopnica tudi primerno novoletno darilo za ljubitelje tega športa. „Upamo, da bo na

OBČNI ZBOR GALLUSA

Na občnem zboru v četrtek, 15. t.m. je bil izvoljen naslednji upravni odbor: predsednik Rudi Bras, podpredsednica Alice Fajdiga, tajnik Lenčka Zupan, blagajnik Martina Maček, arhivarja Kristina Prijatelj in Marijan Koritnik, gospodar Jože Vombergar, odbornik in dirigent dr. Julij Savelli, revizorja Sebastijan Kocmur in Roza Golob, predsednik razsodišča Božo Fink.

SLOVENSKO KATOLIŠKO AKADEMSKO STAREŠINSTVO

je bilo na letošnjem kongresu PAX ROMANA v Amsterdamu sprejeto kot redni član MIIC in nacionalni predstavnik v tej mednarodni organizaciji katoliških intelektualcev.

PROSLAVA 29. OKTOBRA

V nedeljo, 19. t.m. se je zbralo v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejiji lepo število slovenskih fantov, ki so proslavili praznik 29. oktobra. Na sporedu je bilo več pevskih točk in predavanje g. Jurčeca.

Duhovno misli je podal novomašnik g. Kump, ki se je ob tej priliki zahvalil fantom

za vse, kar so mu pripravili za novo mašo. Od njih se je tudi poslovil, ker bo v kratkem odšel na novo službeno mesto v Peru. S pesmijo Oče, mati,... so fantje zaključili lepo prireditev.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Pošiljanje paketov v domovino naravnost iz Argentine

Odslej je dovoljeno vložiti hkrati na dan le eno (prej dve) prošnjo za predmete, za katere je potrebno dovoljenje.

FRIZERSKI SALON VENA

prvi slovenski v Buenos Airesu se vljudno priporoča vsem gospem in gospodičnam za cenjeni obisk. Trajna in vodna ondulacija, kakor tudi druga dela po vaši želji in okusu. Cene solidne.

Obiščite nas v
Ercilla 6120.

Iz Liniersa pridete s kolektivom št. 15
v petih minutah
VILI - VENA POTOČNIK

Svobodna Slovenija; št. 47;
23. novembra 1950

Slovenija moja dežela

Jožef Tominc

Rodil se je 6. julija 1790 slovenskim staršem v Gorici, umrl 22. aprila 1866 na Gradišču pri Prvačini. Leta 1809 je s priporočilom nadvojvodinje Mariane Avstrijske odšel v Rim, kjer se je od 1810 do 1817 učil in bival pri slikarju Contiju Bazzaniju. Na rimski Akademiji sv. Luka je leta 1814 prejel srebrno medaljo. Leta 1819 je odpotoval na Dunaj, potem je ustvarjal v Ljubljani, predvsem portrete meščanov in udeležencev ljubljanskega kongresa 1821. Od leta 1831 je živel v Trstu, kjer je slovel kot spreten slikar, ki je na primer v petindvajsetih dneh portretiral petindvajset angleških mornariških oficirjev. V Gorico se je leta 1855 vrnil poln slave in denarja, nato pa je odšel na bratovo posestvo na Gradišču, kjer je imel atelje in kjer je skoraj slep umrl. Sam se je imenoval „mojster portretnega slikarstva“, ob njegovi smrti pa je takratni župnik zapisal ob rob matične knjige: *slavni slikar*.

Tomincova dela vključujejo predvsem portrete posamičnih oseb in skupin odraslih in otrok. Mnogokrat je portrete poživil v ozadju s pogledi na mesto ali deželo, kjer so portretiranci živeli i. pd.

Na znaniki je portret družine Moscon, 1829, olje na platnu. Tri praznično oblečene in z nakitom olepane dame so zbrane ob kavi na terasi. Dragocene porcelanaste skodelice in pladenj odsevajo na poltirani mizi. Na levi strani v ozadju je krajina z reko, na desni pa park s cipresami. Na terasni ograji stoji steklena posoda z zlatimi ribami. Tri dame - starejša je baronica Welsersheim, stoječa je baronica Moscon,

tekmi veliko gledalcev. Lani smo jim ponudili 40 skokov preko 200 metrov in tudi letos računamo z dobrimi poletji. Naš cilj ni lov za rekordi, a je možno lanski rekord še izboljšati,“ je povedal Dolhar. Za samo prireditev se zaenkrat ni bati, saj je v Planici že nared mehanizacija za zasnežitev naprav.

mlajša je ena vnukinj te družine - pomenijo tako imenovani skupinski družinski portret. Na sliki še zaznamo rahli vpliv rimskega klasicizma, zlasti na skoraj kiparsko obdelanih figurah in hladnih barvah, vendar že z znamenji avstrijskega bidermajerja, ki se razkriva z nošo in idiličnim družabnim razpoloženjem.

Osebne novice

Rojstvo. V sredo 27. septembra se je rodil **Luka Aleksander Avguštin**, sin Petra in ge. Veronike Šparhaki.

Čestitamo!

Smrti. V Tucumánu je 16. novembra umrl upokojeni univ. prof. **Zlatko Tomšič** (77), dolgoletni dekan naravoslovne fakultete tukumanske državne univerze; v Ramos Mejiji pa **Gabrijel Vrečar** (70).

Naj počivata v miru!

VISOK ŽIVLJENJSKI JUBILEJ

V mestu Arguello v Cordobi je 18. novembra praznoval 100-letnico rojstva naš rojak **Evgen Likar**. Najstarejšemu Slovincu v Argentini čestitamo in mu želimo še dolgo življenje. (Več prihodnjič)

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel. Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@ciudad.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2482, 1° of. 1, San Justo. Tel. 4441-4924.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmč. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmč. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA — PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Balantičeva šola

- v soboto, 2. decembra, ob 10. uri bo sklepna prireditev z zahvalno sv. mašo.
- v soboto, 9. decembra, ob 18. uri bo ponovitev igre Bedak Pavlek.
- po igri prihod sv. Miklavža.

Vsi lepo vabljeni!

Šolska počitniška kolonija v domu dr. R. Hanželiča

Kolonija, ki jo pripravlja Zedinjena Slovenija, bo od 2. do 16. januarja 2001.

Cena na otroka je 330 pesov. Za člane Zedinjene Slovenije, ki so s članarino na tekočem, pa 300 pesov. Polovico vsote se plača ob vpisu, ostalo do 29. decembra.

Prijave v društveni pisarni od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Pri prijavi je treba navesti otrokove podatke in izpolniti dovoljenje za potovanje.

Zedinjena Slovenija

Zaključek Prešernove šole na Pristavi

v soboto, 2. decembra:

- ob 9. šolska sv. maša
- ob 19.30 zaključna proslava na čast Francetu Prešernu ob 200-letnici rojstva
- nato prihod sv. Miklavža.

Naročnikom v zaostanku

Bližamo se koncu leta, nekaj naročnikov pa še vedno ni poravnalo svojih obveznosti do lista. Nekateri doslej niso mogli, drugi so morda pozabili. Vse, ki se nahajajo v tem stanju lepo prosimo, da svoj dolg čim prej poravnajo. S tem bodo pomagali našim uvelim računom, nam pa tudi prihranili delo in stroške, ki jih imamo s terjatvami. Prav tako pa bomo tudi mi lahko poravnali svoje obveznosti do upnikov.

Uprava Svobodne Slovenije

Obvestila

NEDELJA, 26. novembra:

Praznovanje Kristusa Kralja v Slovenski hiši ob 16. uri.

Slovesnost srebrne maše misijonarja Petra Opeke ob 9. uri v Slovenski vasi.

SREDA, 29. novembra:

Učiteljska seja ob 20. v Slovenski hiši.

SOBOTA, 2. decembra:

Zaključek Prešernove šole na Pristavi: ob 9. šolska sv. maša; ob 19.30 zaključna proslava in prihod sv. Miklavža.

Balantičeva šola v Našem domu v San Justo priredi ob 10.00 uri sklepno prireditev z zahvalno mašo.

Zaključek Rožmanove šole. Ob 18. sv. maša, ob 19. šolska akademija in ob 20. prihod sv. Miklavža.

Blagoslov vode pri Letovišču Sloge ob 13. uri.

Odprtje razstave olj Branka Zavrtnika in Cecilije Grbec pri SKA ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 3. decembra:

V Rožmanovem zavetišču prireditev z mašo in kosilom.

Slomškova šola: sveta maša, sklepna

prireditev, skupno kosilo in igre za otroke.

PETEK, 8. decembra:

Občni zbor mladinskih organizacij. Posvetitve Brezmadežni.

SOBOTA, 9. decembra:

V Našem domu v San Justo ob 18. uri ponovitev igre Bedak Pavlek. Po igri prihod sv. Miklavža.

Slomškova šola: miklavževanje ob 20. uri.

SOBOTA, 16. decembra:

Tradicionalna božičnica Zveze slovenskih mater in žena.

Slovenska kulturna akcija

vabi na odprtje razstave olj v soboto, 2. decembra, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

Razstavljata

Branko Zavrtnik in Cecilija Grbec

Razstava bo odprta tudi v nedeljo, 3. decembra, od 10.30 do 12.30 ure.

LETOVIŠČE SLOGA

Del Cielito 279 — Villa Udaondo - Castelar

ZAČETEK KOPALNE SEZONE 2000/2001: Sobota, 2. decembra 2000. Ob 13. uri blagoslov vode.

- Prost vstop:**
- 1) Člani s KARTO SLOGA in vsaj \$ 200.- naložbe
 - 2) Otroci članov do 12. leta starosti v spremstvu staršev ali varuhov.
 - 4) Upokojeni in nad 65 let stari člani.

Vstopnina za ostale člane: \$ 12.— ob nedeljah in praznikih \$ 6.— ob delavnikih

Nečlani, samo v spremstvu članov: \$ 24.—ob nedeljah in: \$ 12.— ob delavnikih.

Letovišče bo odprto vse dni od 9. do 20. ure razen ob sredah, ko bo zaprto zavoljo čiščenja. Obvezen je zdravniški pregled. Zdravnik bo ordiniral ob nedeljah na letovišču.

Upoštevajte Pravilnik letovišča in navodila Upravnega odbora MUTUALA SLOGA oz. njegovih zastopnikov.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batageli

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“ v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

21. novembra 2000

1 dolar	247,30 SIT tolarjev
1 marka	107,36 SIT tolarjev
100 lir	10,84 SIT tolarjev

RAZNE PROGRAME IN BROŠURE, ZNAČKE, VSAKOLETNI KOLEDAR, PODOBICE, POLITIČNE PLAKATE...

V NEDELJO, 3. DECEMBRA 2000

bo v Rožmanovem domu TRADICIONALNO SREČANJE

- 11.30: sv. maša za pok. ing. Antona Matičiča in vse dobrotnike.
- Skupno kosilo (pribor prinesite seboj)

Vsi rojaki lepo vabljeni!

ROŽMANOV DOM POTREBUJE VAŠO POMOČ!